

Apa, randizhatok
egy lovaggal?
verses antológia

Apa, randizhatok
egy lovaggal?
verses antológia

ELFAJZOTTAK
OLVASÓK DIADALA 2019

Ady Endre
Álom álom helyett

Egy óriás jön messziről felém,
Gyilokkal, egyedül.
Kacagok: látlak, pilláimon
Éber manó-sereg ül.

Párnámba, érzem, kanócot lopott
Egy gonosz. Csitt: szelek
Rázzák a régi harangokat,
Sír valaki, remegek.

Ismét csönd. Jön már? Várom
zsibbatag,
Nyögve, sírva hívom.
Most dalba fog a manó-sereg
S táncol a pilláimon.

Várok megint, egy nagy, sötét golyó
Gyulladt ki valahol.
Egy nagy szív lóg fényes üstökén
És zakatol, zakatol.

S valakit, aki talán sohse élt,
Látok most hirtelen.
Fekszik, mint én s az ágya felé
Csúszik a veszedelem.

Sikoltok: fény, megjött a kék Hajnal,
Szobámba bekacag
S szórja szomorú kacagással
Reám a kék sugarat.

Apa, randizhatok
egy lovaggal?
verses antológia

Pisch Ferenc
Visszatérő álmom (részlet)

Egy visszatérő álmot láttam,
A vilgot pusztulásban.
Ki erre, ki arra futott,
A sorsa elől el nem tudott.

...

A végidők jeleit látta,
A világ végét pusztulásban.

...

Samuel Taylor Coleridge
What if you slept

What if you slept
And what if
In your sleep
You dreamed
And what if
In your dream
You went to heaven
And there plucked
a strange and
beautiful flower
And what if
When you awoke
You had that flower in you hand
Ah, what then?

Tegyük fel, hogy alszol

Tegyük fel, hogy alszol,
tegyük fel,
hogy alvás közben
álmodsz,
és tegyük fel,
hogy álmodban
a mennyben jársz,
ahol egy különös
és csodálatos
virágot szakítasz.
Tegyük fel,
hogy ébredéskor
a kezében van a virág.
Erre mit mondasz?"

Móra Ferenc
Hajnali dal

Amint éjféli órán
Az álom szárnya ért:
Álmomba jaj, de jó volt,
Az isten tudja, mért.

Lezárt szemmel bolyongtam
Egy kertbe valahol,
Az isten tudja, merre,
Az isten tudja, hol.

Lezárt szemem szelíden
Csókolta valaki,
Az isten tudja, hányszor,
Az isten tudja, ki.

S ahányszor karja átfont,
Ahányszor csókja ért:
Mindég egy könnye hullott,
Az isten tudja, mért.

Arnaut de Mareuil
Női arckép

Mikor megpillantottalak,
Szívemben égő lángokat
Lobbantott fel a szerelem, —
S nem hamvadnak azóta sem.
Fojt a szerelem, perzsel, és
Eloltani bor, víz kevés.
Mióta szikrája kigyúlt,
Csak terjedt, nőtt, nem csillapult.
Tőled bármily távol legyek,
Szerelmem annál hevesebb,
S ha szépséged véletlenül,
Hölgyem, szemem elé kerül,
Elfog már olyan állapot,
Hogy magamról mit sem tudok.
Látatlanért nem fáj a szív:
Ez a mondás milyen hamis, —
Nem látlak téged, asszonyom,
Szívemben mégsem nyughatom.

Nem tudom, hol keresselek,
De szívem ott maradt veled,
Ahol megpillantottalak,
És azóta el sem szakadt,
Egy percre tőled el se vált,
Veled van éjen-napon át, —
Éj-nap melletted van, ahol
Én vagyok, s neked udvarol.
Eszembe sem jut semmi más,
De ha mégis más gond csigáz,
Akkor gyakorta megesik,
Hozzám hírnököd érkezik,
Ki vendéged: az én szívem,
És üzenetet hoz nekem.
Idézi, festi gyönyörű
Testedet, mely csupa derű,
Szép szőke fürtöd, lilium
Fehérségét homlokodon,
Az orrod tiszta, ép ivét,
Nevető, szürke szemedét,
A virágnál is pirosabb
És tejszínű friss arcodat,
Kis ajkad, fogad, mely fehér,
A színezüsttel is felér,
Állad, kebled, — akár a hó,
Galagonyához fogható,
Fehér kezeden hosszú, lágy
Ujjaid keskeny vonalát,
Kedves és nemes modorod,
Mely gáncsra nem ad egy okot,
Nyájas szavad, a finom éle
Szavát, válaszodban az élt,
S hozzám való jószágodat,
Mikor először láttalak.

Czóbel Minka
Ultima ratio

Hogy mért hervadnak
a virágok? –
Ne kívánj többet, mint egy
álmot,
Az álmom élet édessége:
A boldogság, a csend,
a béke.
Hogy mért magányos
minden lélek? –
Szíved álmát ki érthetné
meg!...

Mit láthatnál az izzó
napban??
Örök, szent, a változhatatlan.

Szellőre megmozdúl a lég
is. –
Te élsz, s boldog vagy még
is, még is,
Hisz' elkísér fanyar
magányba
Lelked átlátszó, fehér álma.

Apa, randizhatok
egy lovaggal?
verses antológia

ELFAJZOTTAK
OLVASÓK DIADALA 2019

Wolfram von Eschenbach
Tavalyi madárdalt...

...

Dalom meghallgatást vár,
jó hölgy; segíts hát, mert nagy
szükségben vagyok.
Méltó jutalmazás jár
hűségemért, amelyet síríg fogadok.
Tetőled vár vigaszt a lelkem,
hogy a hosszas szenvedés kötelékeit
levessem.

Elérheti-e azt a hűség,
hogy biztató szavad örömben hagyjon
élnem,
hogy bánatom tovatűnjék,
s lassú epedésem boldog véget nálad
érjen?
Jóságos voltod készítetett
dalolni kurta dalt vagy zengeni hosszú
éneket.

Dsida Jenő
Álmok

Arcomat éri
hajnali fény
és sírva, remegve,
zokogva, nevetve
álmodom, álmodom, álmodom én.

Libben a hajnal,
vérterítő –
és vágyva, szaladva,
ölelve, kacagva
álmodik, álmodik, álmodik ő.

Walter Scott
Lochinvar *(részlet)*

Az ifjú Lochinvar jött nyugat felől;
lova most nem a harcban járt legelől;
fegyverzete egy szál pallosa volt,
kíséret nélkül ekképp lovagolt.
Szerelemben hű és hadban erős –
Lochinvar, az ifjú, igazi hős.

Nem állhatta útját se kő, se bozót,
átúsztta a gázlótlan Eske folyót;
ám ahogy a Neatherby-kaput elérte,
arája a kezét már másnak ígérte:
szerelemhez sápadt, hadra poroszka,
Lochinvar elől ki Ellent elorozta!

...

A lánya kehelyre csókját lehelte,
a lovag kiitta, földhöz odaverte.
Lenéz, pirul, felnéz és sóhajt a lány,
és könny a szemén, és mosoly ajakán
Az anya csak dermed, mert vezeti már ott
Lochinvar Ellent: „No, épp csak egy
táncot...!”

...

Súg kéznek a kéz, súg fülnek a száj,
s a táncterem előtt a paripa vár;
szép hölgyet a lóra lendít sebesen,
a hős maga is mögötte terem.
„Enyém! s most árkon-bokron át”,
Lochinvar rikolt, „ki-ki űzze lovát!”

...

Nagy László
Álom és valóság *(részlet)*

...
Álmaim, idegenek kezében
összeszorítva,
A feléd vezető út rózsaszírommal
borítva.
Vajon benned is hangok szólnak?
Képzelem csupán, vagy higgyem
valónak?

Egy csoda, mit együtt élünk át,
Hol leomlik, átszakad minden gát.
Fogom kezéd, nézem mosolyod,
Boldogságom élteti, minden sóhajod.

Térdelek előtted, szemedet nézem,
Benne a fényt és a tüzet érzem,
Ne gondold, hogy elmúlt már,
Most kezdődik, az élet vár!

...

Mire várunk? Mire még?
Ezt a fényt nem fedheti sötét.
Álmaimban is érzem bőröd illatát.
Köszönöm a teremtőnek,
átélhetem ezt a csodát.

Várom rád, akár, míg életem tart,
Nélküled, üres és lakatlan a part.
De érzem, jön egy hajó és felvesz,
Létemhez, mint levegő, ugyanúgy
kellesz!

Te vagy nekem a fény, a ragyogás az
élet,
Minden percem, bár tölthetném véled!
Látni vágyom mosolyod, simítani
ragyogó hajad,
Ne adj nekem semmit, csakis
önmagad.

Lépj olyan útra, mely elvezet hozzám,
Menjünk együtt a végtelenbe, hol senki
nem szól ránk.
Hol nem számít más, csak mit érzünk,
Szeretnék veled... addig, míg élünk.

Botos Boglárka
Álom vagy valóság? *(részlet)*

Álom ez vagy valóság,
már nem értek semmit!
Olyan hirtelen talált Rám
és nem tudok ellene tenni.

...
Csak rá tudok gondolni,
az ígésző szemeire.
Szavait hallom mindig.
Hiányozhat ennyire?!

Bárcsak tudnám mi ez,
de nincs magyarázat!
Megbolondult a szívem
és csak találgat...

Torkos László
Álomra hajtod... (részlet)

...

Mit ég és föld tőled elraboltak,
Az álom visszahozza mind:
Virágözöntől elboritva
Langy szélben ring az ág megint,
Dús lombok árnyán pinty s aranybegy
Fütyölve ágról ágra száll,
S ha majd elillan boldog álmod,
Nem fáj, hogy tőle meg kell válnod:
Való lesz, amit álmodál.

Ah, rám is néha boldogitva
Borul az álom fellege,
Multam feléled s üdve, bája
Sírjából mind kiszáll vele:
Az ifjúság tavaszmezőin
Bolyongok illat s dal között:
De álmaim ha elvonulnak,
Tavas virágai mind lehullnak,
Avar marad csak – s őszi köd.

Reviczky Gyula – Altató

Álom, álom, édes álom,
Suhanj végig szempillámon,
S ráterítve csoda-fátylad',
Népesítsd be éjszakámat.

Vessétek meg már az ágyat!
Árva szívem holtra bágyad.
Hadd öleljen jó barátom,
A szelíd, a csöndes álom.

A nap zaja, súlya, gondja
Pihenésem' elrabolja.
Álom, álom, édes álom,
Érkezésed' mindig áldom.

Te boríts be fátyoloddal,
Te kábits el mákonyoddal.
Szerelemről légyen álmom
S rólad, eltűnt ifjúságom.

Te czirógass karjaidban,
Földj be lágyan holtomiglan,
Ama hosszú, ama másik
Álomtalan éjszakáig.

Álom, álom, édes álom!
Szemem' íme már lezárom.
Áldva légyen érkezésed;
Éltem álom, álmom élet.

Czóbel Minka – Csend

Ne zavarjátok az álmot, az álmot!
Mért tépnéd mindjárt a nyíló virágot?

Tavaszi légből dallam ha szállna –
Zavart ne légyen a hangok álma!

Ne csókold ajkát halott leánynak –
Az álmok, az álmok oly könnyen elszállnak.

Czóbel Minka
Hangtalan ének

Mi szép az álom, álomban járok,
Csak fényes álmot, mást úgy sem várok.
Kavicstól félek, kavics élettől,
Lelkem felébred, szívem megrémül.

Álomban járó tágra nyitott szemmel,
Tulnant kívánó, kék szerelemmel.

Csak hang ne szálljon! hangok ha érnek
Eltűnt az álom, elnémul az ének.
Mi szép az ének ha nincsen hangja,
Nappali éjnek zugó harangja.

Még nem jött az óra – szemed se nézzen –
Csak az egy szóra, légy mindig készen!

Vajda János
Édes álom, boldog álom *(részlet)*

Koldusok istápolója,
Nyomorúság takarója,
Egyetlen egy jó barátom,
Édes álom, boldog álom...

Könyörülj, végy föl karodra,
Tarka képes országodba.
Mutass egy szebb, jobb világot,
Mire lelkem mindig vágyott.

...

Mutass nekem boldogságot,
Valódi tündérvilágot,

...

Források:

Pisch Ferenc Visszatérő álom *(részlet)*

<https://www.poet.hu/vers/151141>

Nagy László Álom és valóság *(részlet)*

https://versekeszenek.blog.hu/2011/03/31/nagy_laszlo_alom_es_valosag

Botos Boglárka Álom vagy valóság? *(részlet)*

<https://www.poet.hu/vers/29603>

ELFAJZOTAK

OLVASÓK DIADALA 2019